

## عنوان مقاله:

بررسی فقهی و حقوقی شرایط اخذ دیر کرد در مطالبات معوق بانکی

## محل انتشار:

مجله مطالعات فقه و حقوق اسلامی، دوره 10، شماره 19 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

## نویسندگان:

Farshid Rajabi - کارشناس ارشد فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه مازندران

Ali akbar Izadifard - استاد دانشگاه مازندران

Aliakbar Jahani - استادیار دانشگاه مازندران

## خلاصه مقاله:

بانک و نظام بانکداری بدون ربا، همواره مورد توجه کشورهای اسلامی بوده و رابطه تنگاتنگی با اقتصاد و زندگی مردم دارد. از جمله مشکلاتی که گریبان گیر نظام بانکداری بوده و همیشه مورد توجه قرار گرفته، مطالبات معوق بانکی است؛ مطالباتی که بیش از ۶ ماه و کمتر از ۱۸ ماه از تاریخ سررسید یا تاریخ قطعی بازپرداخت آنها گذشته باشد. معوق شدن این مطالبات، اختلال و خسارات فراوانی را بر بانک ها تحمیل می کند، از اینرو برای جبران این خسارات، بانک ها از مشتریانی که پرداخت اقساط خود را به تعویق می اندازند، مقداری زیادی به عنوان جریمه دیرکرد می گیرند. این شیوه برخورد بانک از دیرباز مورد اختلاف نظر فقها و حقوقدانان بوده است به گونه ای که برخی، این شیوه برخورد بانک را جایز دانسته و به صحت آن حکم داده اند، و برخی دیگر آن را جایز ندانسته و به بطلان آن حکم کرده اند. با توجه به ادله ای نظیر ماهیت شرط ضمن عقد بودن این شیوه برخورد، تعزیر مالی متخلف، قابل تادیب بودن خسارات و اتلاف به تسبیب، اصل این برخورد بانک جایز به نظر می رسد، اما این شیوه برخورد به صورت مطلق جایز نیست، بلکه با توجه به شرایطی مانند مصرف تسهیلات در جهت خاص، کارشناسی های لازم در مصرف و اخذ تسهیلات و داشتن حسن نیت در اخذ وام، تغییر می کند. در این پژوهش ضمن بررسی این شرایط، ثابت شده است که اگر مشتری آنها را رعایت کرده باشد، اخذ دیرکرد از وی جایز نیست و حتی در برخی موارد، علاوه بر نگرفتن دیرکرد، خود بانک باید در ضرر وارد به مشتری سهیم باشد.

## کلمات کلیدی:

مطالبات معوق، دیرکرد، کارشناسی، حسن نیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2075903>

